

Italská gramatika I

– úvod

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Šimon Daníček.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz; ISSN 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

Italská gramatika I

– úvod

Autor této prezentace se domnívá, že je dobré vědět, s čím vším je třeba v italské gramatice počítat.

Následuje desetibodový přehled, který má napovědět, v čem jsou si italská a česká gramatika podobné, a v čem se liší.

Italská gramatika I

– úvod

Tento materiál je úvodní kapitolou série ***Italská gramatika*** (zatím I až XIII), která by vám měla pomoci zorientovat se ve všelijaké gramatické problematice italského jazyka.

Každá kapitola je zakončena krátkým testem, který prověří, jak umíte probranou látku uchopit z pozice teorie (vím proč) a praxe (vím jak).

Italská gramatika I

– úvod

1) Italština má jen ženský a mužský **rod**.

Italská gramatika I

– úvod

2) **Podstatná jména a přídavná jména** mají v jednotném čísle **koncovky** *-o* (mužský rod), *-a* (ženský rod) či *-e* (oba rody) a v množném *-i* (mužský rod), *-e* (ženský rod) či *-i* (oba rody).

Italská gramatika I

– úvod

3) **Pády** nepředstavují problém. Italská je v případě potřeby řeší předložkami (např. Karlovi = a Carlo, o Karlovi = di Carlo).

Italská gramatika I

– úvod

4) Osobní zájmena ve funkci **podmětu** se stejně jako v češtině (a na rozdíl od angličtiny či francouzštiny) většinou přeskočí (Jsou milí. = Sono gentili.)

Italská gramatika I

– úvod

5) **Slovesa** se dělí na pravidelná a nepravidelná.

Pravidelná se dělí do tří skupin podle koncovek infinitivu (-are, -ere, -ire).

Zvláštnosti u nepravidelných se musíme naučit nazpaměť.

Italská gramatika I

– úvod

6) **Časů** je v italštině víc než v češtině – osm (budoucí, předbudoucí, přítomný, tři minulé a dva předminulé).

K zásadnímu porozumění a komunikaci nicméně stačí čtyři (budoucí, přítomný a dva minulé).

Časy jsou buď jednoslovné (základ slova + přípony dle osoby a čísla) či složené (pomocné sloveso *být* či *mít* v určitém tvaru + přídělní, např. *Sono arrivato.* = Přijel jsem.).

Italská gramatika I

– úvod

7) V italštině se hojně používá **přechodníků** (jsa, jsouc, jsouce atd.) – jejich tvoření je totiž na rozdíl od těch českých primitivní (přidáním koncovek *-ando* či *-endo*).

Italská gramatika I

– úvod

8) **Infinitivy** jsou v italštině (stejně jako v angličtině) dva: základní a minulý.

Italská gramatika I

– úvod

9) Co se týče **slovesných způsobů**, má italština k dispozici čtyři: indikativ (oznamovací), imperativ (rozkazovací), kondicionál (podmiňovací) a konjunktiv (přací a ještě něco navíc).

Italská gramatika I

– úvod

10) V italštině, stejně jako např. v angličtině, dochází při vyprávění odehrávajícím se v minulosti k jistým posunům (jsou tři).

Tento jev se jmenuje **souslednost časová**.

Italská gramatika I

– úvod

TEST:

- 1) Kolik má italština slovesných způsobů a jaké to jsou?
- 2) Proč není třeba se v italštině bát přechodníků?
- 3) Kolik má italština časů?
- 4) Co víme o infinitivu v italštině?
- 5) Kolik má italština rodů? Je to pro česky mluvící lidi výhoda, či nevýhoda?
- 6) Musím, na rozdíl od češtiny, vždy uvést osobní zájmeno, když je toto zájmeno podmíněm?
- 7) Do kolika skupin se dělí pravidelná slovesa? Jaké koncovky mají?
- 8) Jaké koncovky mohou mít podstatná jména ženského rodu v jednotném čísle?
- 9) Jak se nazývají tři posuny v časech, ke kterým dochází v rámci vyprávění v minulosti?
- 10) Jak se liší koncovka 1. a 3. pádu v italštině?

Italská gramatika I

– úvod

ŘEŠENÍ:

- 1) 4: indikativ, imperativ, kondicionál, konjunktiv
- 2) Protože jejich tvoření je *facilissimo* (velmi snadné).
- 3) 8
- 4) Jsou 2: základní a minulý.
- 5) 2. Je to komplikace, protože česky mluvící lidé se musí nově naučit, že např. kuře je rodu mužského.
- 6) Nemusím.
- 7) 3: -are, -ere- ire.
- 8) -a či -e.
- 9) Sousednost časová.
- 10) Nijak, neboť v italštině je ve všech pádech koncovka stejná.